

Twee grote geboden

Sleutelvers: "En een van de schriftgeleerden kwam, en toen hij hen met elkaar hoorde redeneren en merkte dat Hij hun goed had geantwoord, vroeg hij Hem: Welk is het eerste gebod van allen?"

Marcus 12:28

Geselecteerde tekst:

Marcus 12:28-34

In de aanloop naar de les van vandaag werd Jezus in de tempel geconfronteerd met de hogepriesters en oudsten, die hem vroegen op grond van welke autoriteit hij predikte (Marcus 11:27,28). Als antwoord gaf Jezus hun de gelijkenis van de slechte wijngaardeniers, waarin slechte rentmeesters de zoon van de landeigenaar doodden. Door middel van deze gelijkenis maakte Jezus duidelijk dat de Joodse religieuze leiders degenen waren die Gods Zoon zouden doden om hun macht en gezag over het volk te behouden. Jezus antwoordde, zoals opgetekend in het verslag van Matteüs: "Het koninkrijk van God zal van u worden weggenomen en aan een volk worden gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt." Matteüs 21:43

Boos hierover probeerden de Farizeeën en andere leiders van de Joden Jezus in de val te lokken met verschillende vragen. De Farizeeën vroegen of het geoorloofd was om belasting aan Caesar te betalen, waarop de Meester antwoordde: "Geef aan Caesar

wat Caesar toekomt, en aan God wat God toekomt." (Marcus 12:13-17). De Sadduceeën vroegen Jezus vervolgens welke van de zeven broers van de ge , die met dezelfde vrouw getrouwd waren, haar man zou zijn in zijn koninkrijk. Omdat zij niet in de opstanding van de doden geloofden, antwoordde Jezus: "Jullie vergissen zich omdat jullie de Schriften niet kennen en de kracht van God niet begrijpen." Marcus 12:24

Onder de indruk van Jezus' antwoorden stelde een "schriftgeleerde" de vraag die in onze sleutelvers staat, misschien wel in alle oprechtheid. "Jezus antwoordde: Het belangrijkste gebod is dit: Luister, Israë! De Heer, onze God, is de enige Heer. En je moet de Heer, je God, liefhebben met heel je hart, met heel je ziel, met heel je verstand en met heel je kracht. (Marcus 12:29,30). Hoe wonderbaarlijk veelomvattend is deze uitspraak van Jezus, die rechtstreeks uit Deuteronomium 6:4,5 is geciteerd.

Jezus ging verder dan de vraag van de schriftgeleerde en verklaarde dat er een tweede gebod is dat verband houdt met het eerste, namelijk: "Heb uw naaste lief als uzelf." (Marcus 12:31). Ook hier citeerde Jezus uit het Oude Testament. (Leviticus 19:18). Hoeveel wordt er in zo weinig woorden gezegd. De Bijbel openbaart een God van barmhartigheid, mededogen en liefde, zoals blijkt uit zijn voorzieningen voor het welzijn van zijn schepselen. Gods Woord maant zijn schepselen ook aan om in ruil daarvoor lief te hebben, en stelt een hoge norm voor de omgang met onze Schepper en onze medemens.

Deze wet van God moet nog in zijn volle betekenis worden begrepen. Een beperkte benadering van

deze norm is te vinden in de geschriften van Confucius, die stelt dat men anderen niet moet aandoen wat men zelf niet zou willen dat anderen hem aandoen. Wat een contrast zien we echter wanneer we dit vergelijken met de Schrift! De ene is slechts een negatieve uitspraak, de andere is positief: "Heb uw naaste lief als uzelf."

Er zijn inderdaad veel aspecten aan de wet van God die deze als goddelijk bestempelen. Hoe mooi zou de wereld zijn als mensen in staat en bereid zouden zijn om naar deze twee grootse wetten te leven. Iedereen zou de hemelse Vader met heel zijn hart en ziel liefhebben. Iedereen zou zijn naaste liefhebben als zichzelf en ernaar streven om hem te dienen wanneer zich daartoe de gelegenheid voordoet. Dat zou het paradijs zijn. Godzijdank is dit wat ons verzekerd is dat de wereld zal worden wanneer het Messiaanse koninkrijk wordt gevestigd.